

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 2025 Nr. 99

A. TITEL

*Vierde Aanvullend Protocol bij het Europees Verdrag betreffende uitlevering;
Wenen, 20 september 2012*

Voor een overzicht van de verdragsgegevens, zie verdragsnummers 012799 en 006827 in de Verdragenbank.

B. TEKST

Fourth Additional Protocol to the European Convention on Extradition

The member States of the Council of Europe, signatory to this Protocol,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve greater unity between its members;

Desirous of strengthening their individual and collective ability to respond to crime;

Having regard to the provisions of the European Convention on Extradition (ETS No. 24) opened for signature in Paris on 13 December 1957 (hereinafter referred to as "the Convention"), as well as the three Additional Protocols thereto (ETS Nos. 86 and 98, CETS No. 209), done at Strasbourg on 15 October 1975, on 17 March 1978 and on 10 November 2010, respectively;

Considering it desirable to modernise a number of provisions of the Convention and supplement it in certain respects, taking into account the evolution of international co-operation in criminal matters since the entry into force of the Convention and the Additional Protocols thereto;

Have agreed as follows:

Article 1

Lapse of time

Article 10 of the Convention shall be replaced by the following provisions:

"Lapse of time

1. Extradition shall not be granted when the prosecution or punishment of the person claimed has become statute-barred according to the law of the requesting Party.

2. Extradition shall not be refused on the ground that the prosecution or punishment of the person claimed would be statute-barred according to the law of the requested Party.

3. Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, declare that it reserves the right not to apply paragraph 2:

- a) when the request for extradition is based on offences for which that State has jurisdiction under its own criminal law; and/or
- b) if its domestic legislation explicitly prohibits extradition when the prosecution or punishment of the person claimed would be statute-barred according to its law.

4. When determining whether prosecution or punishment of the person sought would be statute-barred according to its law, any Party having made a reservation pursuant to paragraph 3 of this article shall take into consideration, in accordance with its law, any acts or events that have occurred in the requesting Party, in so far as acts or events of the same nature have the effect of interrupting or suspending time-limitation in the requested Party."

Article 2

The request and supporting documents

1. Article 12 of the Convention shall be replaced by the following provisions:

"The request and supporting documents

1. The request shall be in writing. It shall be submitted by the Ministry of Justice or other competent authority of the requesting Party to the Ministry of Justice or other competent authority of the requested Party. A State wishing to designate another competent authority than the Ministry of Justice shall notify the Secretary General of the Council of Europe of its competent authority at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, as well as of any subsequent changes relating to its competent authority.

2. The request shall be supported by:

- a) a copy of the conviction and sentence or detention order immediately enforceable or of the warrant of arrest or other order having the same effect and issued in accordance with the procedure laid down in the law of the requesting Party;
- b) a statement of the offences for which extradition is requested. The time and place of their commission, their legal descriptions and a reference to the relevant legal provisions, including provisions relating to lapse of time, shall be set out as accurately as possible; and
- c) a copy of the relevant enactments or, where this is not possible, a statement of the relevant law and as accurate a description as possible of the person claimed, together with any other information which will help to establish his or her identity, nationality and location."

2. Article 5 of the Second Additional Protocol to the Convention shall not apply as between Parties to the present Protocol.

Article 3

Rule of speciality

Article 14 of the Convention shall be replaced by the following provisions:

"Rule of speciality

1. A person who has been extradited shall not be arrested, prosecuted, tried, sentenced or detained with a view to the carrying out of a sentence or detention order, nor shall he or she be for any other reason restricted in his or her personal freedom for any offence committed prior to his or her surrender other than that for which he or she was extradited, except in the following cases:

- a) when the Party which surrendered him or her consents. A request for consent shall be submitted, accompanied by the documents mentioned in Article 12 and a legal record of any statement made by the extradited person in respect of the offence concerned. Consent shall be given when the offence for which it is requested is itself subject to extradition in accordance with the provisions of this Convention. The decision shall be taken as soon as possible and no later than 90 days after receipt of the request for consent. Where it is not possible for the requested Party to comply with the period provided for in this paragraph, it shall inform the requesting Party, providing the reasons for the delay and the estimated time needed for the decision to be taken;
- b) when that person, having had an opportunity to leave the territory of the Party to which he or she has been surrendered, has not done so within 30 days of his or her final discharge, or has returned to that territory after leaving it.

2. The requesting Party may, however:

- a) carry out pre-trial investigations, except for measures restricting the personal freedom of the person concerned;
- b) take any measures necessary under its law, including proceedings by default, to prevent any legal effects of lapse of time;
- c) take any measures necessary to remove the person from its territory.

3. Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession or at any later time, declare that, by derogation from paragraph 1, a requesting Party which has made the same declaration may, when a request for consent is submitted pursuant to paragraph 1.a, restrict the personal freedom of the extradited person, provided that:

- a) the requesting Party notifies, either at the same time as the request for consent pursuant to paragraph 1.a, or later, the date on which it intends to apply such restriction; and
- b) the competent authority of the requested Party explicitly acknowledges receipt of this notification.

The requested Party may express its opposition to that restriction at any time, which shall entail the obligation for the requesting Party to end the restriction immediately, including, where applicable, by releasing the extradited person.

4. When the description of the offence charged is altered in the course of proceedings, the extradited person shall only be proceeded against or sentenced in so far as the offence under its new description is shown by its constituent elements to be an offence which would allow extradition."

Article 4

Re-extradition to a third State

The text of Article 15 of the Convention shall become paragraph 1 of that article and shall be supplemented by the following second paragraph:

"2. The requested Party shall take its decision on the consent referred to in paragraph 1 as soon as possible and no later than 90 days after receipt of the request for consent, and, where applicable, of the documents mentioned in Article 12, paragraph 2. Where it is not possible for the requested Party to comply with the period provided for in this paragraph, it shall inform the requesting Party, providing the reasons for the delay and the estimated time needed for the decision to be taken."

Article 5

Transit

Article 21 of the Convention shall be replaced by the following provisions:

"Transit

1. Transit through the territory of one of the Contracting Parties shall be granted on submission of a request for transit, provided that the offence concerned is not considered by the Party requested to grant transit as an offence of a political or purely military character having regard to Articles 3 and 4 of this Convention.

2. The request for transit shall contain the following information:

- a) the identity of the person to be extradited, including his or her nationality or nationalities when available;
- b) the authority requesting the transit;
- c) the existence of an arrest warrant or other order having the same legal effect or of an enforceable judgment, as well as a confirmation that the person is to be extradited;
- d) the nature and legal description of the offence, including the maximum penalty or the penalty imposed in the final judgment;
- e) a description of the circumstances in which the offence was committed, including the time, place and degree of involvement of the person sought.

3. In the event of an unscheduled landing, the requesting Party shall immediately certify that one of the documents mentioned in Article 12, paragraph 2.a exists. This notification shall have the effect of a request for provisional arrest as provided for in Article 16, and the requesting Party shall submit a request for transit to the Party on whose territory this landing has occurred.

4. Transit of a national, within the meaning of Article 6, of a country requested to grant transit may be refused.

5. Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, declare that it reserves the right to grant transit of a person only on some or all of the conditions on which it grants extradition.

6. The transit of the extradited person shall not be carried out through any territory where there is reason to believe that his or her life or freedom may be threatened by reason of his or her race, religion, nationality or political opinion."

Article 6

Channels and means of communication

The Convention shall be supplemented by the following provisions:

"Channels and means of communication"

1. For the purpose of the Convention, communications may be forwarded by using electronic or any other means affording evidence in writing, under conditions which allow the Parties to ascertain their authenticity. In any case, the Party concerned shall, upon request and at any time, submit the originals or authenticated copies of documents.
2. The use of the International Criminal Police Organization (Interpol) or of diplomatic channels is not excluded.
3. Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, declare that, for the purpose of Article 12 and Article 14, paragraph 1.a, of the Convention, it reserves the right to require the original or authenticated copy of the request and supporting documents."

Article 7

Relationship with the Convention and other international instruments

1. The words and expressions used in this Protocol shall be interpreted within the meaning of the Convention. As regards the Parties to this Protocol, the provisions of the Convention shall apply, *mutatis mutandis*, to the extent that they are compatible with the provisions of this Protocol.
2. The provisions of this Protocol are without prejudice to the application of Article 28, paragraphs 2 and 3, of the Convention concerning the relations between the Convention and bilateral or multilateral agreements.

Article 8

Friendly settlement

The Convention shall be supplemented by the following provisions:

"Friendly settlement"

The European Committee on Crime Problems of the Council of Europe shall be kept informed regarding the application of the Convention and the Additional Protocols thereto and shall do whatever is necessary to facilitate a friendly settlement of any difficulty which may arise out of their interpretation and application."

Article 9

Signature and entry into force

1. This Protocol shall be open for signature by the member States of the Council of Europe which are Parties to or have signed the Convention. It shall be subject to ratification, acceptance or approval. A signatory may not ratify, accept or approve this Protocol unless it has previously ratified, accepted or approved the Convention, or does so simultaneously. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.
2. This Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the deposit of the third instrument of ratification, acceptance or approval.
3. In respect of any signatory State which subsequently deposits its instrument of ratification, acceptance or approval, this Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit.

Article 10

Accession

1. Any non-member State which has acceded to the Convention may accede to this Protocol after it has entered into force.

2. Such accession shall be effected by depositing an instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

3. In respect of any acceding State, the Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the deposit of the instrument of accession.

Article 11

Temporal scope

This Protocol shall apply to requests received after the entry into force of the Protocol between the Parties concerned.

Article 12

Territorial application

1. Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Protocol shall apply.

2. Any State may, at any later time, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Protocol to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory the Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Secretary General.

3. Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of six months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 13

Declarations and reservations

1. Reservations made by a State to the provisions of the Convention and the Additional Protocols thereto which are not amended by this Protocol shall also be applicable to this Protocol, unless that State otherwise declares at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession. The same shall apply to any declaration made in respect or by virtue of any provision of the Convention and the Additional Protocols thereto.

2. Reservations and declarations made by a State to any provision of the Convention which is amended by this Protocol shall not be applicable as between the Parties to this Protocol.

3. No reservation may be made in respect of the provisions of this Protocol, with the exception of the reservations provided for in Article 10, paragraph 3, and Article 21, paragraph 5, of the Convention as amended by this Protocol, and in Article 6, paragraph 3, of this Protocol. Reciprocity may be applied to any reservation made.

4. Any State may wholly or partially withdraw a reservation or declaration it has made in accordance with this Protocol, by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe, which shall become effective as from the date of its receipt.

Article 14

Denunciation

1. Any Party may, in so far as it is concerned, denounce this Protocol by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

2. Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of six months after the date of receipt of the notification by the Secretary General of the Council of Europe.

3. Denunciation of the Convention automatically entails denunciation of this Protocol.

Article 15

Notifications

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe and any State which has acceded to this Protocol of:

- a) any signature;
- b) the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- c) any date of entry into force of this Protocol in accordance with Articles 9 and 10;
- d) any reservation made in accordance with Article 10, paragraph 3, and Article 21, paragraph 5, of the Convention as amended by this Protocol, as well as Article 6, paragraph 3, of this Protocol, and any withdrawal of such a reservation;
- e) any declaration made in accordance with Article 12, paragraph 1, and Article 14, paragraph 3, of the Convention as amended by this Protocol, as well as Article 12 of this Protocol, and any withdrawal of such a declaration;
- f) any notification received in pursuance of the provisions of Article 14 and the date on which denunciation takes effect;
- g) any other act, declaration, notification or communication relating to this Protocol.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Protocol.

DONE at Vienna, this 20th day of September 2012, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe and to the non-member States which have acceded to the Convention.

Quatrième Protocole additionnel à la Convention européenne d'extradition

Les Etats membres du Conseil de l'Europe, signataires du présent Protocole,

Considérant que le but du Conseil de l'Europe est de réaliser une union plus étroite entre ses membres ;

Désireux de renforcer leur capacité individuelle et collective à réagir à la criminalité ;

Vu les dispositions de la Convention européenne d'extradition (STE n° 24) ouverte à la signature à Paris le 13 décembre 1957 (ci-après dénommée « la Convention »), ainsi que les trois Protocoles additionnels (STE nos 86 et 98, STCE n° 209), faits à Strasbourg respectivement le 15 octobre 1975, le 17 mars 1978 et le 10 novembre 2010 ;

Jugeant souhaitable de moderniser un certain nombre de dispositions de la Convention et de la compléter à certains égards, compte tenu de l'évolution de la coopération internationale en matière pénale depuis l'entrée en vigueur de la Convention et de ses Protocoles additionnels ;

Sont convenus de ce qui suit :

Article 1

Prescription

L'article 10 de la Convention est remplacé par les dispositions suivantes :

« Prescription »

1. L'extradition ne sera pas accordée lorsque la prescription de l'action ou de la peine est acquise d'après la législation de la Partie requérante.
2. L'extradition ne sera pas refusée au motif que la prescription de l'action ou de la peine serait acquise d'après la législation de la Partie requise.
3. Tout Etat peut, au moment de la signature ou lors du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, déclarer qu'il se réserve le droit de ne pas appliquer le paragraphe 2 :
 - a) lorsque la demande d'extradition se fonde sur des infractions pour lesquelles cet Etat est compétent en vertu de son propre droit pénal ; et/ou
 - b) si sa législation interne interdit expressément l'extradition lorsque la prescription de l'action ou de la peine serait acquise d'après sa législation.

4. Afin de déterminer si la prescription de l'action ou de la peine est acquise d'après sa législation, toute Partie ayant fait une réserve en vertu du paragraphe 3 du présent article prendra en considération, conformément à sa législation, tout acte ou fait qui est intervenu dans la Partie requérante, dans la mesure où les actes ou faits de même nature ont pour effet d'interrompre ou de suspendre la prescription dans la Partie requise. »

Article 2

Requête et pièces à l'appui

1. L'article 12 de la Convention est remplacé par les dispositions suivantes :

« Requête et pièces à l'appui »

1. La requête sera formulée par écrit. Elle sera adressée par le ministère de la Justice ou toute autre autorité compétente de la Partie requérante au ministère de la Justice ou toute autre autorité compétente de la Partie requise. Tout Etat qui souhaite désigner une autre autorité compétente que le ministère de la Justice notifie au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe son autorité compétente au moment de la signature ou lors du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, ainsi que tout changement ultérieur concernant son autorité compétente.

2. Il sera produit à l'appui de la requête :

- a) une copie soit d'une décision de condamnation exécutoire, soit d'un mandat d'arrêt ou de tout autre acte ayant la même force, délivré dans les formes prescrites par la loi de la Partie requérante ;
- b) un exposé des faits pour lesquels l'extradition est demandée. Le temps et le lieu de leur perpétration, leur qualification légale et les références aux dispositions légales qui leur sont applicables, y compris aux dispositions concernant la prescription, seront indiqués le plus exactement possible ; et
- c) une copie des dispositions légales applicables ou, si cela n'est pas possible, une déclaration sur le droit applicable, ainsi que le signalement aussi précis que possible de l'individu réclamé et tous autres renseignements de nature à déterminer son identité, sa nationalité et sa localisation. »

2. L'article 5 du Deuxième Protocole additionnel à la Convention ne s'appliquera pas entre les Parties au présent Protocole.

Article 3

Règle de la spécialité

L'article 14 de la Convention est remplacé par les dispositions suivantes :

« Règle de la spécialité »

1. La personne qui aura été livrée ne sera ni arrêtée, ni poursuivie, ni jugée, ni condamnée, ni détenue en vue de l'exécution d'une peine ou d'une mesure de sûreté, ni soumise à toute autre restriction de sa liberté individuelle, pour un fait quelconque antérieur à la remise, autre que celui ayant motivé l'extradition, sauf dans les cas suivants :

- a) lorsque la Partie qui l'a livrée y consent. Une demande sera présentée à cet effet, accompagnée des pièces prévues à l'article 12 et d'un procès-verbal judiciaire consignait les déclarations de la personne extradée. Ce consentement sera donné lorsque l'infraction pour laquelle il est demandé entraîne elle-même l'obligation d'extrader aux termes de la présente Convention. La décision sera prise le plus tôt possible et dans un délai n'excédant pas 90 jours suivant la réception de la demande de consentement. Lorsqu'il n'est pas possible pour la Partie requise de respecter le délai prévu au présent paragraphe, elle en informe la Partie requérante, en lui précisant les raisons du retard et le temps nécessaire estimé pour prendre la décision ;
- b) lorsque, ayant eu la possibilité de le faire, la personne extradée n'a pas quitté, dans les 30 jours qui suivent son élargissement définitif, le territoire de la Partie à laquelle elle a été livrée ou si elle y est retournée après l'avoir quitté.

2. Toutefois, la Partie requérante pourra :

- a) prendre des mesures d'enquête n'impliquant pas de restriction de la liberté individuelle de la personne concernée ;
- b) prendre les mesures nécessaires en vue d'une interruption de la prescription conformément à sa législation, y compris le recours à une procédure par défaut ;
- c) prendre les mesures nécessaires en vue d'un renvoi éventuel du territoire.

3. Tout Etat peut, au moment de la signature ou lors du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, ou à tout moment ultérieur, déclarer que, par dérogation au paragraphe 1, une Partie requérante ayant fait la même déclaration peut restreindre la liberté individuelle de la personne extradée lorsqu'elle a introduit une demande de consentement prévue au paragraphe 1.a, à condition que :

- a) la Partie requérante notifie, soit en même temps que la demande de consentement prévue au paragraphe 1.a, soit ultérieurement, la date à laquelle elle a l'intention de commencer à appliquer une telle restriction ; et
 - b) l'autorité compétente de la Partie requise accuse réception de cette notification expressément.
- La Partie requise peut exprimer son opposition à cette restriction à tout moment, ce qui entraîne l'obligation pour la Partie requérante de mettre fin immédiatement à la restriction, y compris, le cas échéant, en libérant la personne extradée.

4. Lorsque la qualification donnée au fait incriminé sera modifiée au cours de la procédure, la personne extradée ne sera poursuivie ou jugée que dans la mesure où les éléments constitutifs de l'infraction nouvellement qualifiée permettraient l'extradition. »

Article 4

Réextradition à un Etat tiers

Le texte de l'article 15 de la Convention devient le paragraphe 1 du même article et est complété par un paragraphe 2 ainsi rédigé :

« 2. La Partie requise prend la décision concernant le consentement prévu au paragraphe 1 le plus tôt possible et dans un délai n'excédant pas 90 jours suivant la réception de la demande de consentement et, le cas échéant, des pièces prévues au paragraphe 2 de l'article 12. Lorsqu'il n'est pas possible pour la Partie requise de respecter le délai prévu au présent paragraphe, elle en informe la Partie requérante, en lui précisant les raisons du retard et le temps nécessaire estimé pour prendre la décision. »

Article 5

Transit

L'article 21 de la Convention est remplacé par les dispositions suivantes :

« Transit »

1. Le transit à travers le territoire de l'une des Parties contractantes sera accordé sur présentation d'une demande de transit à la condition qu'il ne s'agisse pas d'une infraction considérée par la Partie requise du transit comme revêtant un caractère politique ou purement militaire compte tenu des articles 3 et 4 de la présente Convention.

2. La demande de transit contiendra les renseignements suivants :

- a) l'identité de la personne à extraditer, y compris sa ou ses nationalités si cette information est disponible ;
- b) l'autorité qui demande le transit ;
- c) l'existence d'un mandat d'arrêt ou d'un autre acte ayant la même force juridique ou d'un jugement exécutoire, ainsi que la confirmation que la personne est à extraditer ;
- d) la nature et la qualification légale de l'infraction, y compris la peine maximale ou la peine imposée par le jugement définitif ;
- e) une description des circonstances de la commission de l'infraction, précisant la date, le lieu et le degré de participation de la personne recherchée.

3. En cas d'atterrissage fortuit, la Partie requérante attestera immédiatement l'existence d'une des pièces prévues au paragraphe 2.a de l'article 12. Cette notification produira les effets de la demande d'arrestation provisoire visée à l'article 16 et la Partie requérante adressera une demande de transit à la Partie sur le territoire de laquelle cet atterrissage a eu lieu.

4. Le transit d'un ressortissant, au sens de l'article 6, du pays requis du transit pourra être refusé.

5. Tout Etat peut déclarer, au moment de la signature ou lors du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, qu'il se réserve le droit d'accorder le transit d'un individu uniquement aux mêmes conditions que celles de l'extradition ou à certaines d'entre elles.

6. Le transit de l'individu extradé ne sera pas effectué à travers un territoire où il y aurait lieu de croire que sa vie ou sa liberté pourraient être menacées en raison de sa race, de sa religion, de sa nationalité ou de ses opinions politiques. »

Article 6

Voies et moyens de communication

La Convention est complétée par les dispositions suivantes :

« Voies et moyens de communication »

1. Pour l'application de la Convention, les communications peuvent s'effectuer par voie électronique ou par tout autre moyen laissant une trace écrite, dans des conditions permettant aux Parties d'en vérifier l'authenticité. Dans tous les cas, la Partie concernée doit soumettre, sur demande et à tout moment, l'original ou une copie certifiée conforme des documents.
2. Le recours à l'Organisation internationale de police criminelle (Interpol) ou à la voie diplomatique n'est pas exclu.
3. Tout Etat peut, au moment de la signature ou lors du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, déclarer qu'aux fins des communications prévues à l'article 12 et à l'article 14, paragraphe 1.a, de la Convention il se réserve le droit de demander l'original ou une copie certifiée conforme de la requête et des pièces à l'appui. »

Article 7

Relation avec la Convention et d'autres instruments internationaux

1. Les termes et expressions employés dans le présent Protocole doivent être interprétés au sens de la Convention. Pour les Parties au présent Protocole, les dispositions de la Convention s'appliquent, *mutatis mutandis*, dans la mesure où elles sont compatibles avec les dispositions du présent Protocole.
2. Les dispositions du présent Protocole ne font pas obstacle à l'application de l'article 28, paragraphes 2 et 3, de la Convention concernant les relations entre la Convention et les accords bilatéraux ou multilatéraux.

Article 8

Règlement amiable

La Convention est complétée par les dispositions suivantes :

« Règlement amiable »

Le Comité européen pour les problèmes criminels du Conseil de l'Europe sera tenu informé de l'exécution de la Convention et de ses Protocoles additionnels et facilitera autant que de besoin le règlement amiable de toute difficulté à laquelle leur interprétation et leur exécution donneraient lieu. »

Article 9

Signature et entrée en vigueur

1. Le présent Protocole est ouvert à la signature des Etats membres du Conseil de l'Europe qui sont Parties à la Convention ou qui l'ont signée. Il est soumis à ratification, acceptation ou approbation. Un signataire ne peut ratifier, accepter ou approuver le présent Protocole sans avoir antérieurement ou simultanément ratifié, accepté ou approuvé la Convention. Les instruments de ratification, d'acceptation ou d'approbation seront déposés auprès du Secrétaire Général du Conseil de l'Europe.
2. Le présent Protocole entrera en vigueur le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période de trois mois après le dépôt du troisième instrument de ratification, d'acceptation ou d'approbation.
3. Pour tout Etat signataire qui déposera ultérieurement son instrument de ratification, d'acceptation ou d'approbation, le présent Protocole entrera en vigueur le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période de trois mois après la date de dépôt.

Article 10

Adhésion

1. Tout Etat non membre qui a adhéré à la Convention pourra adhérer au présent Protocole après son entrée en vigueur.

2. L'adhésion s'effectuera par le dépôt d'un instrument d'adhésion auprès du Secrétaire Général du Conseil de l'Europe.
3. Pour tout Etat adhérent, le Protocole entrera en vigueur le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période de trois mois après la date du dépôt de l'instrument d'adhésion.

Article 11

Champ d'application temporel

Le présent Protocole s'applique aux requêtes introduites après l'entrée en vigueur du Protocole entre les Parties concernées.

Article 12

Application territoriale

1. Tout Etat peut, au moment de la signature ou au moment du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, désigner le ou les territoires auxquels s'appliquera le présent Protocole.
2. Tout Etat peut, à tout moment ultérieur, par une déclaration adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, étendre l'application du présent Protocole à tout autre territoire désigné dans cette déclaration. Le Protocole entrera en vigueur à l'égard de ce territoire le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période de trois mois après la date de réception de la déclaration par le Secrétaire Général.
3. Toute déclaration faite en vertu des deux paragraphes précédents peut être retirée, en ce qui concerne tout territoire désigné dans cette déclaration, par notification adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe. Le retrait prendra effet le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période de six mois après la date de réception de la notification par le Secrétaire Général.

Article 13

Déclarations et réserves

1. Toute réserve faite par un Etat à l'égard d'une disposition de la Convention et de ses Protocoles additionnels qui n'est pas modifiée par le présent Protocole s'applique également au présent Protocole, à moins que cet Etat n'exprime l'intention contraire au moment de la signature ou au moment du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion. Il en est de même pour toute déclaration faite à l'égard ou en vertu d'une disposition de la Convention et de ses Protocoles additionnels.
2. Les réserves et déclarations faites par un Etat à l'égard des dispositions de la Convention qui sont modifiées par le présent Protocole ne s'appliqueront pas dans les relations entre les Parties au présent Protocole.
3. Aucune réserve n'est admise aux dispositions du présent Protocole, à l'exception des réserves prévues à l'article 10, paragraphe 3, et à l'article 21, paragraphe 5, de la Convention, tels qu'ils sont modifiés par le présent Protocole, et à l'article 6, paragraphe 3, du présent Protocole. La réciprocité peut être appliquée à toute réserve.
4. Tout Etat peut retirer, en tout ou partie, une réserve ou une déclaration qu'il a faite conformément au présent Protocole, au moyen d'une notification adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, qui prendra effet à la date de sa réception.

Article 14

Dénonciation

1. Toute Partie pourra, en ce qui la concerne, dénoncer le présent Protocole en adressant une notification au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe.
2. La dénonciation prendra effet le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période de six mois après la date de réception de la notification par le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe.
3. La dénonciation de la Convention entraîne automatiquement la dénonciation du présent Protocole.

Article 15

Notifications

Le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe notifiera aux Etats membres du Conseil de l'Europe et à tout Etat ayant adhéré au présent Protocole :

- a) toute signature;
- b) le dépôt de tout instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion ;
- c) toute date d'entrée en vigueur du présent Protocole, conformément à ses articles 9 et 10
- d) toute réserve faite en vertu de l'article 10, paragraphe 3, et de l'article 21, paragraphe 5, de la Convention, telle que modifiée par le présent Protocole, ainsi que de l'article 6, paragraphe 3, du présent Protocole et tout retrait d'une telle réserve ;
- e) toute déclaration faite en vertu de l'article 12, paragraphe 1, et de l'article 14, paragraphe 3, de la Convention, telle que modifiée par le présent Protocole, ainsi que de l'article 12 du présent Protocole et tout retrait d'une telle déclaration ;
- f) toute notification reçue en application des dispositions de l'article 14 et la date à laquelle la dénonciation prendra effet ;
- g) tout autre acte, déclaration, notification ou communication ayant trait au présent Protocole.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé le présent Protocole.

FAIT à Vienne, le 20 septembre 2012, en français et en anglais, les deux textes faisant également foi, en un seul exemplaire qui sera déposé dans les archives du Conseil de l'Europe. Le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe en communiquera copie certifiée conforme à chacun des Etats membres du Conseil de l'Europe ainsi qu'aux Etats non membres ayant adhéré à la Convention.

C. VERTALING

Vierde aanvullend Protocol bij het Europees Verdrag betreffende uitlevering

De lidstaten van de Raad van Europa die dit Protocol hebben ondertekend,

Overwegende dat het doel van de Raad van Europa is het tot stand brengen van een grotere eenheid tussen zijn leden;

Geleid door de wens hun individuele en gezamenlijke vermogen om op te treden tegen criminaliteit te versterken;

Gelet op de bepalingen van het Europees Verdrag betreffende uitlevering (ETS nr. 24), opengesteld voor ondertekening te Parijs op 13 december 1957 (hierna te noemen „het Verdrag”), alsmede de drie Aanvullende Protocollen daarbij (ETS nr. 86 en nr. 98, CETS nr. 209), onderscheidenlijk gedaan te Straatsburg op 15 oktober 1975, 17 maart 1978 en 10 november 2010;

Overwegend dat het wenselijk is een aantal bepalingen van het Verdrag te moderniseren en het in bepaalde opzichten aan te vullen, rekening houdend met de ontwikkeling van de internationale samenwerking bij strafzaken sinds de inwerkingtreding van het Verdrag en de Aanvullende Protocollen daarbij;

Zijn het volgende overeengekomen:

Artikel 1

Verjaring

Artikel 10 van het Verdrag wordt vervangen door de volgende bepalingen:

„Verjaring

1. Uitlevering wordt niet toegestaan, indien volgens de wet van de verzoekende partij de vervolging of bestrafing van de opgeëiste persoon verjaard is.
2. Uitlevering wordt niet geweigerd op grond van het feit dat de vervolging of bestrafing van de opgeëiste persoon volgens het recht van de aangezochte partij verjaard zou zijn.
3. Elke staat kan bij de ondertekening of bij de nederlegging van zijn akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding verklaren zich het recht voor te behouden het tweede lid niet toe te passen:

- a. wanneer het verzoek tot uitlevering is gebaseerd op strafbare feiten waarvoor die staat krachtens zijn eigen strafrecht bevoegd is; en/of
 - b. indien zijn nationale wetgeving uitdrukkelijk uitlevering verbiedt wanneer de vervolging of bestraffing van de opgeëiste persoon volgens zijn wetgeving verjaard zou zijn.
4. Bij het bepalen of vervolging of bestraffing van de opgeëiste persoon volgens haar recht verjaard zou zijn, houdt elke partij die overeenkomstig het derde lid van dit artikel een voorbehoud heeft gemaakt, overeenkomstig haar recht rekening met alle handelingen of gebeurtenissen die zich in de verzoekende partij hebben voorgedaan, voor zover handelingen of gebeurtenissen van dezelfde aard tot gevolg hebben dat de verjaringstermijn in de aangezochte partij wordt onderbroken of opgeschort.”

Artikel 2

Verzoek en stukken ter ondersteuning daarvan

1. Artikel 12 van het Verdrag wordt vervangen door de volgende bepalingen:

„Het verzoek en stukken ter ondersteuning daarvan

1. Het verzoek wordt schriftelijk gedaan. Het wordt door het Ministerie van Justitie of een andere bevoegde autoriteit van de verzoekende partij gericht tot het Ministerie van Justitie of een andere bevoegde autoriteit van de aangezochte partij. Een staat die een andere bevoegde autoriteit dan het Ministerie van Justitie wenst aan te wijzen, stelt de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa in kennis van zijn bevoegde autoriteit op het tijdstip van ondertekening of bij de nederlegging van zijn akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding, alsmede van alle latere wijzigingen met betrekking tot zijn bevoegde autoriteit.
2. Tot staving van het verzoek dienen te worden overgelegd:
- a. een afschrift, hetzij van een voor tenuitvoerlegging vatbare veroordeling, hetzij van een bevel tot aanhouding of van een andere akte die dezelfde kracht heeft, opgemaakt in de vorm voorgeschreven door de wet van de verzoekende partij;
 - b. een overzicht van de feiten waarvoor uitlevering wordt verzocht. De tijd en plaats waarop de feiten begaan zijn, hun wettelijke omschrijving en de verwijzing naar de toepasselijke wetsbepalingen, met inbegrip van bepalingen die op verjaring betrekking hebben, dienen zo nauwkeurig mogelijk te worden vermeld; en
 - c. een afschrift van de toepasselijke wetsbepalingen of, indien zulks niet mogelijk is, een verklaring aangaande het toepasselijke recht, alsmede een zo nauwkeurig mogelijk signalement van de opgeëiste persoon, en alle andere inlichtingen die van belang zijn om zijn identiteit, nationaliteit en locatie vast te stellen.”
2. Artikel 5 van het Tweede Aanvullend Protocol bij het Verdrag is niet van toepassing tussen de partijen bij dit Protocol.

Artikel 3

Specialiteitsbeginsel

- Artikel 14 van het Verdrag wordt vervangen door de volgende bepalingen:

„Specialiteitsbeginsel

1. De uitgeleverde persoon wordt niet vervolgd, berecht of in hechtenis genomen met het oog op de tenuitvoerlegging van een straf of maatregel, noch aan enige andere beperking van zijn of haar persoonlijke vrijheid onderworpen, wegens enig ander voor de overlevering begaan feit dan dat hetwelk de reden tot uitlevering is geweest, behalve in de volgende gevallen:
- a. wanneer de partij die hem of haar uitgeleverd heeft, erin toestemt. Daartoe moet een verzoek worden ingediend vergezeld van de in artikel 12 genoemde stukken en van een door een rechterlijk ambtenaar opgemaakt proces-verbaal, waarin de verklaringen van de uitgeleverde persoon zijn opgenomen. De toestemming wordt gegeven indien het strafbare feit waarvoor zij verzocht wordt, op zichzelf de verplichting tot uitlevering krachtens dit Verdrag meebrengt. De beslissing wordt zo spoedig mogelijk genomen en niet later dan 90 dagen na ontvangst van het verzoek om toestemming. Wanneer het voor de aangezochte partij niet mogelijk is te voldoen aan de in dit lid gestelde termijn, stelt deze de verzoekende partij hiervan in kennis onder vermelding van de redenen voor het uitstel en de tijd die naar verwachting nodig is om de beslissing te nemen;
 - b. wanneer de uitgeleverde persoon, hoewel hij of zij daartoe de mogelijkheid had, niet binnen de 30 dagen die op zijn of haar definitieve invrijheidstelling volgden, het grondgebied van de partij aan welke hij of zij was uitgeleverd, heeft verlaten of indien hij of zij na dit gebied verlaten te hebben daarin is teruggekeerd.
2. De verzoekende partij kan echter:

- a. voorafgaand aan het proces een onderzoek instellen, met uitzondering van maatregelen die de persoonlijke vrijheid van de betrokkene beperken;
- b. alle maatregelen nemen die krachtens haar wetgeving noodzakelijk zijn, met inbegrip van procedures bij verstek, om rechtsgevolgen van verjaring te voorkomen;
- c. alle maatregelen nemen die nodig zijn om de betrokkene van haar grondgebied te verwijderen.

3. Elke staat kan op het tijdstip van ondertekening of bij de nederlegging van zijn akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding of op enig later tijdstip verklaren dat, in afwijking van het eerste lid, een verzoekende partij die dezelfde verklaring heeft afgelegd, bij de indiening van een verzoek om toestemming overeenkomstig het eerste lid, onder (a), de persoonlijke vrijheid van de uitgeleverde persoon kan beperken, mits:

- a. de verzoekende partij op hetzelfde tijdstip als het verzoek om toestemming overeenkomstig het eerste lid, onder (a), of later, de datum meldt waarop zij voornemens is een dergelijke beperking toe te passen; en
- b. de bevoegde autoriteit van de aangezochte partij uitdrukkelijk de ontvangst van deze kennisgeving bevestigt.

De aangezochte partij kan zich te allen tijde tegen deze beperking verzetten, hetgeen voor de verzoekende partij de verplichting inhoudt om de beperking onmiddellijk op te heffen, in voorkomend geval door de uitgeleverde persoon in vrijheid te stellen.

4. Wanneer de omschrijving van het te laste gelegde feit in de loop van de procedure wordt gewijzigd, wordt de uitgeleverde persoon slechts vervolgd of berecht voor zover de elementen van het opnieuw omschreven feit uitlevering zouden rechtvaardigen."

Artikel 4

Verderlevering aan een derde staat

De tekst van artikel 15 van het Verdrag wordt het eerste lid van dat artikel en wordt aangevuld met het volgende tweede lid:

„2. De aangezochte partij neemt zo spoedig mogelijk en uiterlijk 90 dagen na ontvangst van het verzoek om toestemming en, in voorkomend geval, van de in artikel 12, tweede lid, bedoelde documenten een besluit over de in eerste lid bedoelde toestemming. Wanneer het voor de aangezochte partij niet mogelijk is te voldoen aan de in dit lid gestelde termijn, stelt deze de verzoekende partij hiervan in kennis onder vermelding van de redenen voor het uitstel en de tijd die naar verwachting nodig is om de beslissing te nemen."

Artikel 5

Doortocht

Artikel 21 van het Verdrag wordt vervangen door de volgende bepalingen:

„Doortocht

1. De doortocht door het grondgebied van een van de verdragsluitende partijen wordt, na indiening van een verzoek om doortocht, toegestaan op voorwaarde dat het niet gaat om een strafbaar feit dat door de partij aan wie toestemming tot doortocht wordt verzocht, op grond van de artikelen 3 en 4 van dit Verdrag wordt beschouwd als een politiek of een zuiver militair delict.

2. Het verzoek om doortocht bevat de volgende informatie:

- a. de identiteit van de uit te leveren persoon, met inbegrip van zijn of haar nationaliteit of nationaliteiten, indien bekend;
- b. de autoriteit die om de doortocht verzoekt;
- c. het bestaan van een bevel tot aanhouding of een andere akte met dezelfde rechtskracht of van een voor tenuitvoerlegging vatbaar vonnis, alsmede een bevestiging dat de persoon zal worden uitgeleverd;
- d. de aard en een wettelijke omschrijving van het strafbaar feit, met inbegrip van de maximumstraf of de in het definitieve vonnis opgelegde straf;
- e. een beschrijving van de omstandigheden waaronder het strafbaar feit werd gepleegd, met inbegrip van de tijd, plaats en mate van betrokkenheid van de gezochte persoon.

3. Wanneer geen landing is voorzien verklaart de verzoekende partij onverwijld dat een van de stukken bedoeld in artikel 12, tweede lid, onder (a), bestaat. Deze kennisgeving heeft de rechtskracht van een verzoek om voorlopige aanhouding als bedoeld in artikel 16 en de verzoekende partij dient een gewoon verzoek tot doortocht in bij de partij op wier grondgebied de landing heeft plaatsgevonden.

4. De doortocht van een onderdaan, in de zin van artikel 6, van het land waaraan toestemming tot doortocht wordt verzocht, kan worden geweigerd.

5. Elke staat kan bij de ondertekening of bij de nederlegging van zijn akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding verklaren zich het recht voor te behouden om doortocht te verlenen aan een persoon op enkele of alle voorwaarden die gelden voor uitlevering.
6. Een uitgeleverde persoon mag niet worden geleid over een grondgebied waarop, naar mag worden aangenomen, zijn of haar leven of vrijheid bedreigd zou kunnen worden uit hoofde van zijn of haar ras, godsdienst, nationaliteit of politieke gezindheid."

Artikel 6

Communicatiekanalen en -middelen

Het Verdrag wordt aangevuld met de volgende bepalingen:

„Communicatiekanalen en -middelen

1. Voor de toepassing van het Verdrag kunnen mededelingen langs elektronische weg of met andere middelen worden verzonden op zodanige wijze dat schriftelijke vastlegging mogelijk is onder voorwaarden die de partijen in de gelegenheid stellen de authenticiteit ervan vast te stellen. In alle gevallen legt de betrokken partij op verzoek te allen tijde de originele stukken of gewaarmerkte afschriften daarvan over.
2. Het gebruik van de Internationale Criminele Politie Organisatie (Interpol) of van diplomatieke kanalen is niet uitgesloten.
3. Elke staat kan bij de ondertekening of bij de nederlegging van zijn akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding verklaren dat hij zich voor de toepassing van artikel 12 en artikel 14, eerste lid, onder (a), van het Verdrag het recht voorbehoudt het origineel of een gewaarmerkte kopie van het verzoek en de bewijsstukken te verlangen."

Artikel 7

Verhouding tot het Verdrag en andere internationale instrumenten

1. De in dit Protocol gebruikte woorden en uitdrukkingen worden uitgelegd in de geest van het Verdrag. Voor de partijen bij dit Protocol zijn de bepalingen van het Verdrag van overeenkomstige toepassing voor zover zij verenigbaar zijn met de bepalingen van dit Protocol.
2. De bepalingen van dit Protocol laten de toepassing van artikel 28, tweede en derde lid, van het Verdrag ter zake van de verhouding tussen het Verdrag en bilaterale of multilaterale verdragen onverlet.

Artikel 8

Minnelijke regeling

Het Verdrag wordt aangevuld met de volgende bepalingen:

„Minnelijke regeling

Het Europese Comité voor Strafrechtelijke Vraagstukken van de Raad van Europa wordt op de hoogte gehouden van de toepassing van dit Verdrag en de Aanvullende Protocolen daarbij en stelt alles in het werk om een minnelijke regeling te bewerkstelligen voor elk probleem dat zou kunnen voortvloeien uit de uitlegging en toepassing ervan."

Artikel 9

Ondertekening en inwerkingtreding

1. Dit Protocol is opengesteld voor ondertekening door de lidstaten van de Raad van Europa die partij zijn bij of het Verdrag hebben ondertekend. Het dient te worden bekrachtigd, aanvaard of goedgekeurd. Een ondertekenaar van dit Protocol kan het uitsluitend bekrachtigen, aanvaarden of goedkeuren na of tegelijkertijd met de bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring van het Verdrag. De akten van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring worden nedergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa.
2. Dit Protocol treedt in werking op de eerste dag van de maand die volgt op het verstrijken van een tijdvak van drie maanden na de nederlegging van de derde akte van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring.

3. Met betrekking tot elke ondertekenende staat die vervolgens zijn akte van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring van het Protocol nederlegt, treedt dit Protocol in werking op de eerste dag van de maand na het verstrijken van een tijdvak van drie maanden na de datum van de nederlegging.

Artikel 10

Toetreding

1. Een staat die geen lid is en die is toegetreden tot het Verdrag kan tot dit Protocol toetreden na de inwerkingtreding ervan.
2. De toetreding geschiedt door de nederlegging van een akte van toetreding bij de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa.
3. Ten aanzien van elke toetredende staat treedt het Verdrag in werking op de eerste dag van de maand die volgt op het verstrijken van een tijdvak van drie maanden na de datum van de nederlegging van de akte van toetreding.

Artikel 11

Temporele werkingsfeer

Dit Protocol is van toepassing op verzoeken die na de inwerkingtreding van het Protocol tussen de betrokken partijen worden ontvangen.

Artikel 12

Territoriale toepassing

1. Elke staat kan, bij de ondertekening of bij de nederlegging van zijn akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding, het gebied of de gebieden waarop dit Protocol van toepassing is nader aanduiden.
2. Elke staat kan op elk later tijdstip, door middel van een aan de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa gerichte verklaring, de toepassing van dit Protocol uitbreiden tot ieder ander in de verklaring aangewezen grondgebied. Ten aanzien van een dergelijk grondgebied treedt het Protocol in werking op de eerste dag van de maand die volgt op het verstrijken van een tijdvak van drie maanden na de datum van ontvangst van die verklaring door de Secretaris-Generaal.
3. Elke krachtens de twee voorgaande leden gedane verklaring kan, met betrekking tot elk in die verklaring genoemd grondgebied, worden ingetrokken door middel van een aan de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa gerichte kennisgeving. De intrekking wordt van kracht op de eerste dag van de maand die volgt op het verstrijken van een tijdvak van zes maanden na de datum van ontvangst van de kennisgeving door de Secretaris-Generaal.

Artikel 13

Verklaringen en voorbehouden

1. Door een staat gemaakte voorbehouden ten aanzien van de bepalingen van het Verdrag of de Aanvullende Protocollen daarbij die niet bij dit Protocol worden gewijzigd zijn eveneens op dit Protocol van toepassing, tenzij die staat anderszins verklaart op het tijdstip van ondertekening of bij de nederlegging van zijn akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding. Hetzelfde is van toepassing op verklaringen ter zake van of uit hoofde van een bepaling van het Verdrag of de Aanvullende Protocollen daarbij.
2. Voorbehouden en verklaringen van een staat ten aanzien van bepalingen van het Verdrag die bij dit Protocol worden gewijzigd, zijn tussen de partijen bij dit Protocol niet van toepassing.
3. Ten aanzien van de bepalingen van dit Protocol, met uitzondering van de voorbehouden bedoeld in artikel 10, derde lid, en artikel 21, vijfde lid, van het Verdrag zoals gewijzigd bij dit Protocol, en in artikel 6, derde lid, van dit Protocol, kan geen enkel voorbehoud worden gemaakt. Elk voorbehoud kan op basis van wederkerigheid worden gemaakt.
4. Elke staat kan een voorbehoud of een verklaring gemaakt of afgelegd in overeenstemming met dit Protocol geheel of gedeeltelijk intrekken door middel van een aan de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa gerichte kennisgeving, die van kracht wordt op de datum van ontvangst ervan.

Artikel 14

Opzegging

1. Elke partij kan, voor zover zij erbij betrokken is, dit Protocol opzeggen door middel van een kennisgeving gericht aan de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa.
2. Deze opzegging wordt van kracht op de eerste dag van de maand die volgt op het verstrijken van een tijdvak van zes maanden na de datum van ontvangst van de kennisgeving door de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa.
3. Opzegging van het Verdrag heeft automatisch opzegging van dit Protocol ten gevolge.

Artikel 15

Kennisgevingen

De Secretaris-Generaal van de Raad van Europa geeft de lidstaten van de Raad van Europa en iedere staat die tot dit Protocol is toegetreden, kennis van:

- a. elke ondertekening;
- b. de nederlegging van elke akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding;
- c. elke datum van inwerkingtreding van dit Protocol in overeenstemming met de artikelen 9 en 10;
- d. elk voorbehoud gemaakt overeenkomstig artikel 10, derde lid, en artikel 21, vijfde lid, van het Verdrag zoals gewijzigd bij dit Protocol, alsmede artikel 6, derde lid, van dit Protocol, en elke intrekking van een dergelijk voorbehoud;
- e. elke verklaring afgelegd overeenkomstig artikel 12, eerste lid, en artikel 14, derde lid, van het Verdrag zoals gewijzigd bij dit Protocol, alsmede artikel 12, van dit Protocol, en elke intrekking van een dergelijke verklaring;
- f. elke uit hoofde van de bepalingen van artikel 14 ontvangen kennisgeving en de datum waarop de opzegging van kracht wordt;
- g. elke andere handeling, verklaring, kennisgeving of mededeling met betrekking tot dit Protocol.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe naar behoren gemachtigd, dit Protocol hebben ondertekend.

GEDAAN te Wenen, op 20 september 2012, in de Engelse en de Franse taal, waarbij beide teksten gelijkelijk authentiek zijn, in een enkel exemplaar dat wordt nedergelegd in het archief van de Raad van Europa. De Secretaris-Generaal van de Raad van Europa doet een gewaarmerkt afschrift toekomen aan iedere lidstaat van de Raad van Europa en aan iedere niet-lidstaat die tot het Verdrag is toegetreden.

D. PARLEMENT

Het Protocol behoeft ingevolge artikel 91 van de Grondwet de goedkeuring van de Staten-Generaal, alvorens het Koninkrijk aan het Protocol kan worden gebonden.

G. INWERKINGTREDING

Het Protocol is ingevolge artikel 9, tweede lid, op 1 juni 2014 in werking getreden.

Ingevolge artikel 9, derde lid, zullen de bepalingen van het Protocol met betrekking tot elke ondertekenende staat die na die datum zijn akte van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring van het Protocol nederlegt in werking treden op de eerste dag van de maand na het verstrijken van een tijdvak van drie maanden na de datum van de nederlegging.

Uitgegeven de *zestiende* december 2025.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

D.M. VAN WEEL